

NIEUWSBRIEF VANUIT DRIEWEGEN (NR.26)

(24-10-2014)

De vorige nieuwsbrief schreven we eind maart van dit jaar vanuit Tanzania. Zoals bekend zijn we al enkele jaren de eerste maanden van het jaar in het **Cornel Ngaleku Children Centre**, de rest van het jaar in Nederland. In de tijd dat we hier zijn, is er regelmatig contact met het Tanzaniaanse team en ook met enkele werkers in het centrum, zowel telefonisch als per mail.

De "Ngaleku" kinderen

Half augustus is er een meisje van twee jaar, Perla, in het centrum opgenomen. Haar moeder is overleden in het ziekenhuis aan AIDS begin augustus en de enige die voor haar kon zorgen was een zeer op leeftijd zijnde grootmoeder. Bij het maatschappelijk werk in Mkuu (de hoofdplaats van het district Rombo) is een verzoek ingediend voor hulp.

De maatschappelijk werker kwam bij een huisbezoek tot de conclusie dat de omstandigheden voor Perla op dit moment dusdanig slecht zijn dat opname in het CNCC voor haar gerechtvaardigd is.

Het streven is om voor elk kind afspraken te maken met familieleden om de kinderen gedurende hun verblijf regelmatig te bezoeken. Dit is voor de meeste familieleden niet vanzelfsprekend, hetgeen meestal door de afstand en het gebrek aan geld komt. Daarnaast wordt er ook bekeken of familieleden de kinderen weer in huis kunnen nemen als ze naar de lagere school gaan, hetzij in de

vakanties, hetzij voor goed. Nu het CNCC een maatschappelijk werker heeft die vanuit het districtkantoor speciaal verantwoordelijk is voor de kinderen van het CNCC komt er van dit streven meer terecht dan voorheen. Een aantal kinderen heeft weer contact met familieleden, een aantal kinderen zijn terug gekeerd en wonen bij familieleden en een paar kinderen zijn geadopteerd. Zo is er o.a. voor onze zieke Riziki (zie vorige nieuwsbrief) die zo ongelukkig was omdat hij niet wist of hij nog familie had, een heleboel veranderd. Hij woont nu bij een tante en oom en gaat ook naar de lokale school in de buurt. Ik hoop hem in het nieuwe jaar te gaan bezoeken.

Een verdrietig bericht bereikte ons in augustus dat Joshua, die in januari dit jaar als 4 maanden oude baby in het centrum kwam, in augustus is overleden. Hij had diarree en hoge koorts en overleed binnen een dag, net voordat men hem naar het ziekenhuis wilde brengen. Hij stond op het punt geadopteerd te worden. Gelukkig komt het niet vaak voor, dat een kind overlijdt in het centrum, maar het is voor alle betrokkenen altijd een hele ingrijpende gebeurtenis.

Het CNCC kleuterschooltje wordt geleid door twee Ursuline zusters. De CNCC kinderen vanaf drie jaar gaan er met plezier naar toe, evenals enkele kinderen van buiten het centrum. Deze laten betalen een klein bedragje per maand. Het gaat er heel anders aan toe dan op een Nederlandse kleuterschool, men is niet gericht op sociaal-emotionele aspecten, maar vooral op cognitief/intellectuele input. Enige inmenging van andere aard moet heel voorzichtig worden gebracht. De zusters staan niet erg open voor andere ideeën, hoewel we toch ook hier wel langzamerhand een verschuiving in zien. Naarmate zij meer zijn opgeleid is er meer sprake van een uitwisseling van ideeën mogelijk. Ook zijn ze dan meer geïnteresseerd in hoe het b.v. in andere landen gaat.

De zusters

Zoals bekend zijn zij allen Tanzaniaans, van de Ursuline Orde en de verzorgers van de kinderen. Sinds het begin van het CNCC is er al wel heel wat veranderd in hun houding t.o.v. de kinderen en t.o.v. van de overige medewerkers. Ze staan meer open voor contact en de kinderen mogen nu meer "kind zijn" d.w.z. spelen en vies worden. Vrijwilligers hebben over het algemeen een goed contact met de zusters. Het blijft daarnaast ook wel een aparte gemeenschap binnen het centrum, waarbij het religieuze aspect van hun leven veel van hun tijd vraagt. De meeste zusters blijven niet veel langer dan een jaar. De leidinggevende sr. Ritha is er echter al drie jaar en blijft nog een volgende twee jaar, hetgeen de continuïteit van de organisatie wel ten goede komt.

De "Ngaleku" kinderen die naar de lagere school gaan

Op dit moment gaan er 26 kinderen naar de St. Pius X School in Tarakea, vijf kinderen naar de Ursuline School in Mweka en twee kinderen naar de Airport School in Moshi. Deze vallen allen onder de financiële verantwoordelijkheid van de Dutch Foundation.

Aangezien de schoolresultaten van de meeste kinderen teleurstellend zijn, is er nu een discussie gaande tussen alle betrokkenen of de scholen wel voldoende uitgerust zijn om onze toch vaak kwetsbare kinderen de aandacht te geven die wenselijk is voor hen. We beraden ons met elkaar over verschillende mogelijkheden (wordt vervolgd).

Vrijwilligers

In de maand mei hebben twee vrijwilligers Vera en Shirley, die eind 2013 een paar maanden hebben gewerkt in het CNCC, weer voor 2 weken “even” terug geweest in het centrum. Veel van onze vrijwilligers voelen een intense band met het CNCC en blijven goede ambassadeurs. Verder is het rustig gebleven wat betreft de vrijwilligers. In januari komen er twee nieuwe vrijwilligers Charity en Isolde voor ruim 2 maanden. We denken erover, samen met het Tanzaniaanse team, om de minimum periode van verblijf in het centrum te verhogen naar drie maanden. Dit lijkt ons voor alle partijen beter.

In en rond het centrum:

De laatste tijd worden ons meer en meer vragen gesteld hoe het zit met de Ebola epidemie in Afrika. Voor de goede orde: in Tanzania is geen sprake van Ebola, de uitbraak heeft vooral plaatsgevonden in West-Afrika, geen zorgen dus!

De polikliniek:

Het wachten is op de registratie als BIMA centrum, dit houdt in dat de mensen met hun “ziekenfonds verzekering” voor weinig geld terecht kunnen voor medische hulp en medicijnen, de verzekering betaalt dan de resterende bedragen. Wordt vervolgd, wederom!

Het rollend materieel:

Het Petronella minibusje is iets hoger op de veren gezet waardoor de rivierbeddingen genomen

kunnen worden.

De ambulance wordt ingezet voor ziekenvervoer, polikliniek bezoek aan de dichtstbijzijnde AIDS polikliniek op 20 km afstand (Huruma Ziekenhuis in Mkuu), maar...wordt regelmatig gehuurd voor het vervoer van een overledene naar het mortuarium in het bovengenoemde ziekenhuis tot de begrafenis geregeld is. Arme mensen begraven hun overleden dierbaren direct in hun tuin, de rijkere wachten tot de hele familie van overal vandaan verzameld is voor de begrafenis rituelen, vaak een grote happening met veel zang, dans, drinken en eten!

Het personeel:

De project manager Jonathan, dit jaar met veel verve begonnen aan zijn superviserende taak, is door Michael in juni ontslagen wegens malversaties met declaraties. Hij is opgevolgd door Dr. Shayo, een ervaren veterinaire. Het overige personeel blijft trouw en werkt prima.

Voortgang projecten van onze stichting:

De boomgaard voorziet het centrum van vele vruchten zoals bananen, papaja's, mango's, avocado's en sinaasappels.

Begin dit jaar hebben we vijftig liter honing geoogst. Voor de kinderen en het personeel een feest.

De moestuin (met irrigatie vanwege lange periodes van droogte) wordt door Janet perfect onderhouden. Blijft een succes.

De dieren:

Na de rampspoed vanwege de varkenspest is de quarantaine inmiddels opgeheven en hopen we binnenkort twintig nieuwe zeugen en één beer te kunnen kopen en "vort met de beer" voor een nieuwe aanwas. Potentieel een zeer winstgevend project.

Kippen : dit project loopt perfect.

Koeien:

In verband met het erg dure voer is de "kudde" gereduceerd tot vijf. Twee melkkoeien geven op dit moment ruim voldoende melk voor de kinderen, ook de biogas installatie werkt perfect en geeft voldoende methaan om 50% van het benodigde eten te koken.

De maïsmolen en zonnebloempitten-pers

Het gebouwtje en alle voorzieningen die nodig zijn naderen de voltooiing, zodat begin 2015 kan worden gestart. De verwachting is dat hier een goede winst mee kan worden behaald als inkomen voor het centrum.

De Maktau lodge:

Michael's droom, een eigen Lodge (met uitzicht op de Kilimanjaro) waarvan de opbrengst ten goede komt aan het CNCC, is bijna vervuld. De laatste fase is ingegaan en we verwachten begin 2015 de inrichting te kunnen aanvagen. Onze stichting doneert handdoeken (in Tanzania zijn geen goede handdoeken te koop) , lakens en (dek)bedden. Hier is een bedrag van ongeveer 7500 euro mee gemoeid.

Het elektriciteit netwerk van het CNCC, vooral ondergronds, is met hulp van onze stichting compleet vernieuwd waardoor we van de vele kortsluitingen verlost hopen te zijn.

Tot slot:

Wij vertrekken beging januari weer voor ons jaarlijkse bezoek aan het CNCC en hun Tanzaniaanse vrienden. Er hebben zich in die periode ook weer vrijwilligers aangemeld en een aantal gasten.

We kijken vooral naar de mogelijkheden om onze CNCC kinderen goed onderwijs te kunnen aanbieden, daarover is het laatste woord nog niet gezegd!

Veel dank aan al onze sponsors die het CNCC zo trouw blijven steunen!

Met een herfstige groet vanuit Driewegen,

Piet en Olga de Haas

www.ngalekucentre.com (Nederlands)

www.ngaleku.org (Engels)